

The Gemara had cited a Braisa in which רבי rules;
יש בו שיעור אכילה יש בו משום שבירת עצם
ש בו שיעור אכילה אין בו משום שבירת עצם
אין בו שיעור אכילה אין בו משום שבירת עצם
ה בשר applies only to a bone that has a כזית בשר on it, or a הכזית מוח - cזית מוח the יאו applies even if
אין עליו כזית בשר there is no meat on the bone at all -

The Gemara now cites a Machlokes in Rebbe's opinion: איתמר אבר שאין עליו כזית בשר במקום זהר איתמר אבר שאין עליו כזית בשר במקום אחר – ויש עליו כזית בשר במקום אחר – If a limb does not have a כזית סf meat at the spot where it will be broken, but has a כזית בשר further away on the bone – יוחנן still applies, and שבירת עצם holds the לאו does not apply.

The גמרא asks two questions on ריש לקיש:
First, there is a ברייתא that applies the איסור of breaking bones to a limb that does not have a כזית בשר, which probably means that it does not have a כזית בשר at the point that it will be broken? Because if it has no meat at all, even ר' יוחנן agrees that according to Rebbe the לאו does not apply.

ברייתא answers that the ברייתא means that the limb does not have a כזית בשר on the outside of the bone, but does have a inside the bone, in the form of marrow.

Second, the משנה says that if אבר שיצא מקצתו – part of a limb of the קרבן that went outside of ירושלים, we have to peel back the meat all the way to the joint, and cut off the entire bone there. If there is no איסור of breaking bones in places that don't have a איסור, it should be enough to just peel back the meat from the point of where it was beyond the border of ירושלים, and then cut it there in the middle of the bone?

The אמרא gives two answers for ריש לקיש: ריש לקיש: היש לקיש - if we break the bone in the middle we are concerned that the bone will crack further up in the places where there is meat.

רבינא אמר בקולית – we are talking about the thigh bone which has lots of marrow, and wherever you cut it, there's lots of בשר.

7 The Gemara next cites a Mishnah from דף ק"כ which רב הונא wylain its reasons, but disagree on the שיעור. שיעור – תנן התם הפיגול והנותר מטמא את הידים –

The משנה says that חז"ל decreed that the hands of one who touches נותר or טמא become טמא.

- פיגול משום חשדי כהונה

To discourage כהנים from purposely making Korbonos פיגול – פיגול – נותר משום עצלי כהונה

To encourage some otherwise lazy כהנים to eat the קרבן on time -

However, ב הונא ורב חסדא disagree in the שיעור – the minimum amount of meat of נותר or סיגול the Chachamim required to be מטמא את הידים.

One holds כזית כאיסורו -

Even a מטמא is מטמא, like the איסור אכילה is a כזית.

The other holds כביצה כטומאתו –

Only a כביצה is מטמא, like the general Halachah for טומאת אוכלין מדאורייתא בכביצה. תנן החם...
הפיגול והנותר
מממא את הידים
מממא את הידים
מממא את הידים
פיגול
פיגול
סיגול
סיגול
דס פיגול הפונת איינים איינים איינים איינים איינים בפונה די איינים דס discourage
באצין דס discourage
באצין בהנים PURPOSELY
to eat קרבנות making קרבנות פיגול

אורב חסדא מisagree in the disagree in the auril בהונא ורב חסדא required to be מטמא את הידים מטמא את הידים מר מתני מר מתני מר מתני מר מתני ביים וכן בייצה במומאתו ביית כאיםורו בביצה במומאתו ביית באיסור אכולה אוליין אראורייתא איסור אכולה מואאת אולין אראורייתא

9 The גמרא then asks:

או לא גזרו בו רבנן טומאה או לא -? -

Is there a similar טומאה for one who touches a קרבן that went out of its boundaries?

The גמרא first brings one proof which is deflected.

However, from the second proof the **G**emara concludes; אלא ביוצא בפסח לא מיבעיא לן דלא גזרו רבנן טומאה -

There was no need to decree סומאה on יוצא of קרבן קרבן פסח because

- בני חבורה זריזין הם

The members of the group registered on the קרבן פסח are usually very careful, and will remind each other to make sure none of it is taken outside of ירושלים.

However, the Shailah was regarding יוצא of all other Korbonos – and it remains a

- unresolved.

Review

The גמרא next discusses some details of the איסור to remove a from one group to another:

- ומוציא בשר פסח מחבורה לחבורה מנין

The Posuk says;

- בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה

The extra word חוצה teaches – חוץ לאכילתו

Not only מבית לבית - from one house to another is - but even מהבורה - from one group to another - moving the meat outside of its designated place of eating, even within the same house, is אסור

בי אכוי teaches that just like in הלכות הוצאה בשבת one is only בי אכוי one is only הנחה if he did an עקירה and a, so too with moving the קרבן עקירה if he does an חייב to a different location, he is only מקירה and a. הנחה.

אנט ב משנה - משנה the משנה - משנה אוז אגט ב מקצתו חותך עד שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותך - אבר שיצא מקצתו חותך עד שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותך . we cut the meat until the bone, and peel it back to the joint, and then cut off the entire bone at the joint, so as not to cut the bone. Other ארכוות that leave their boundaries, can just be chopped with a cleaver at the point of the border, since there is no איסור of breaking bones of other .

Review
DafHachaim.org

The משנה defines where the boundary line is: - מן האגף ולפנים כלפנים

The inner side of the doorway is considered inside the מחיצה. כלחוץ - מן האגף ולחוץ

The outer side of the doorway – outside the space that the door fills when it is closed - is considered outside the מחיצה. – החומה כלפנים

The windows ledges, and the thickness of the wall, which means the top of the wall, are considered inside the מחיצה.

מן האגף מן האגף מן האגף ולפנים מן האגף ולפנים מן האגף כלפנים ולפנים ולחוץ החלונות החלונות החלונות דhe Gemara explains...

The depth and space the door occupies depends on which doorways we are talking about:

The Gemara explains that the depth in the wall of the space that the door itself occupies depends on which doorways we are talking about:

- מפני מה לא נתקדשו שערי ירושלים

The gateways of ירושלים were not sanctified, and are considered outside, so that a מצורע - who must stay outside of - would be able to stay in the doorway to be protected from the sun and rain.

- מפני מה לא נתקדשה שער ניקנור

All the gateways of the עזרה were sanctified, and are considered inside, except for שער נקנור - so that a מצורע could stand there during his סהרה process.

מפני מה לא נתקדשו שערי ירושלים
שערי ירושלים
שערי ירושלים
שערי ירושלים
Even though all the other gateways of the oray
were sanctified

So a צורע So a Could STAND THERE during his טהרה from sun & rain process

The Gemara also taught;

- אמר רב יהודה אמר רב וכן לתפלה

These criteria of inside or outside are relevant regarding Davening.

According to Rashi – Whether one can be counted in the Minyan -

Acording to Tosfos – Whether one can join the ציבור in saying קדושה ויהא שמיה רבא מברך.

However, רבי יהושע בן לוי says;

- אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים

Even a metal barrier cannot stand between Klal Yisroel and Hashem, their Father in Heaven.

כן יהי רצון

. גמר חתימה טובה

